

Kafara Kamilifu

Utanifanyia madhabahu ya udongo, nawe utatoa dhabihu zako juu yake; sadaka za kuteketezwa, na sadaka za amani, kondoo zako, na ng'ombe zako, kila mahali nitakapotia ukumbusho wa jina langu, hapo ndipo nitakapokujilia na kukubarikia.—**Kutoka 20:24.**

Wakati Adamu, kulingana na maelekezo maalum ya Mungu, alipotoa sadaka kwa ajili ya dhambi, kwake ilikuwa sherehe inayoumiza zaidi. Ilikuwa ni lazima mkono wake uinuliwe juu ili kuondoa uhai wa kiumbe husika, uhai ambao ni Mungu pekee angeweza kuutoa, na ndipo afanye sadaka kwa ajili ya dhambi. Ilikuwa ni mara yake ya kwanza kushuhudia kifo. Alipokuwa mhanga akitoa damu, huku akitapatapa katika maumivu ya kifo, ilimpasa atazame mbele kwa imani kwa Mwana wa Mungu, ambaye yule mhanga alikuwa akimwakilisha, ambaye alikuwa anakuja kufa kwa niaba ya wanadamu.

Sadaka hii ambayo ni ibada ya sherehe, iliyoagizwa na Mungu, ilikusudiwa kuwa kumbusho la kudumu kwa Adamu kuhusu hatia yake, na utambuzi wa ungamo la dhambi. Kitendo hiki cha kuondoa uhai kilimpatia Adamu hisia ya kina na kamilifu zaidi ya uasi wake, ambao hakuna kine chochote ambacho kingelipia fidia hiyo, kilicho pungufu ya kifo cha Mwana mpendwa wa Mungu. Alishangaa juu ya wema na upendo mkuu wa kushangaza usio na ukomo ambao ungeweza kulipia fidia kwa ajili ya kuokoa wenye hatia.

Adamu alipokuwa akimchinja yule mhanga asiye na hatia, ilionekana kwake kwamba alikuwa akimwaga damu ya Mwana wa Mungu kwa mkono wake mwenyewe. Alijua kwamba kama angekuwa amesalia kuwa thabiti kwa Mungu, na mwaminifu kwa sheria Yake takatifu, kusingekuwa na kifo cha mnyama wala cha mwanadamu. Licha ya hivyo, katika sadaka za kafara, zilizoelekeza kwa sadaka kuu na kamilifu ya Mwana mpendwa wa Mungu, kulionekana nyota ya matumaini iliyoangazia wakati ujao wenye giza na mbaya, na kuachana na hali yake ya kukosa matumaini na uharibifu.

Hapo mwanzo aliyekuwa kichwa cha kila familia aliangaliwa kuwa mtawala na kuhani wa kaya au familia yake. Baadaye, jamii ya watu ilivyoziidi kuongezeka duniani, watu walioteuliwa na mbingu waliendesha ibada hii makini ya kafara kwa ajili ya watu. Akilini mwa wenye dhambi, damu ya wanyama ilipaswa kuhusianishwa na damu ya Mwana wa Mungu. Kifo cha mhanga kilikuwa ushahidi kwa wote kwamba adhabu ya dhambi ilikuwa mauti. Kwa kitendo cha kutoa kafara, mwenye dhambi alikiri hatia yake na kudhihirisha imani yake, akitazama mbele kwenye kafara iliyo kuu na kamilifu ya Mwana wa Mungu, ambayo sadaka ya wanyama ilikuwa ikielezea kabla.

Bila ya upatanisho wa Mwana wa Mungu kusingekuwa na mawasiliano ya baraka au wokovu kutoka kwa Mungu kwenda kwa mwanadamu. Uasi kwa sheria ile ulisababisha utengano wa kutisha kati ya Mungu na mwanadamu. Adamu katika hali yake ya kutokuwa na hatia, alipewa ushirika wa moja kwa moja, ulio bure na wenye furaha na Muumba wake. Baada ya uasi wake, Mungu aliweza kuwasiliana na mwanadamu kupitia kwa Kristo na malaika (The Story of Redemption, 50, 51).

Kafara ya namna hiyo ilikuwa ya thamani inayotosheleza kuiokoa dunia yote.....Kafara hii ilikuwa ya thamani isiyopimika hata kumfanya mtu anayenufaishwa nayo kuwa wa thamani kuliko dhahabu safi, naam kuliko kipande cha dhahabu ya Ofiri (The Story of Redemption, 48, 49).